

BRANDUOLINĖS SAUGOS KONVENCIJA

PREAMBULĖ

Susitariančiosios šalys,
suvokdamos branduolinės energijos saugaus naudojimo, tinkamo reguliavimo ir nekenksmingumo aplinkai užtikrinimo svarbą tarptautinei bendruomenei;
iš naujo patvirtindamos būtinybę ir toliau skatinti aukšto branduolinės saugos lygio užtikrinimą visame pasaulyje;
iš naujo patvirtindamos, kad už branduolinę saugą atsakinga valstybė, kurios jurisdikcijoje yra branduoliniai įrenginiai;
siekdamos plėtoti veiksmingą branduolinės saugos kultūrą;
suvokdamos, kad avarijos branduoliniuose įrenginiuose gali turėti tarpvalstybinį poveikį;
atsižvelgdamos į Branduolinių medžiagų fizinės saugos konvenciją (1979), Konvenciją dėl ankstyvo pranešimo apie branduolinę avariją (1986) bei Konvenciją dėl pagalbos įvykus branduolinei avarijai arba kilus radiologiniam pavojui (1986);
pabrėždamos tarptautinio bendradarbiavimo svarbą branduolinę saugą stiprinant esamais dvišaliais ar daugiašaliais mechanizmais ir parengiant šią Konvenciją;
suvokdamos, kad šioje Konvencijoje nustatomi įsipareigojimai branduoliniams įrenginiams taikyti esminius saugos principus, o ne išsamias saugos normas, ir tai, kad yra nustatytos tarptautinės branduolinės saugos gairės, kurios yra periodiškai atnaujinamos ir todėl gali tapti gairėmis nustatant šiuolaikines priemones užtikrinančias aukštą saugos lygį;
patvirtindamos poreikį nedelsiant pradėti tarptautinės radioaktyviųjų atliekų tvarkymo konvencijos rengimą, kai tik bus priimtas tarptautinis susitarimas dėl radioaktyviųjų atliekų tvarkymo saugos pagrindų;
pripažindamos tolesnio techninio darbo, susijusio su kitų branduolinio kuro ciklo dalių sauga, naudą ir kad ilgainiui šis darbas gali palengvinti dabartinių ar būsimų tarptautinių teisinių dokumentų rengimą,
s u s i t a r ė:

1 SKYRIUS TIKSLAI, SĄVOKOS IR TAIKymo SRITIS

1 straipsnis Tikslai

Šios Konvencijos tikslai yra šie:

- i) pasiekti ir išlaikyti aukštą branduolinės saugos lygį visame pasaulyje, stiprinant nacionalines priemones ir tarptautinį bendradarbiavimą, įskaitant, kur taikytina, techninį bendradarbiavimą, susijusį su saugos užtikrinimu;
- ii) parengti ir išlaikyti branduoliniuose įrenginiuose veiksmingas apsaugos nuo potencialaus radiologinio pavojaus priemones, siekiant apsaugoti žmones, visuomenę ir aplinką nuo žalingo jonizuojančiosios spinduliuotės, atsiradusios dėl tokių įrenginių veiklos, poveikio;
- iii) užkirsti kelią avarijoms, turinčioms radiologinių pasekmių, ir sumažinti pasekmes, jei tokių atsirastų.

2 straipsnis Sąvokos

Šioje Konvencijoje:

- i) „branduolinis įrenginys“ kiekvienai Susitariančiajai šaliai reiškia bet kurią jos

jurisdikcijoje esančią civilinę antžeminę atominę elektrinę, įskaitant radioaktyviųjų medžiagų saugyklas bei tvarkymo ir apdorojimo įrenginius, esančius toje pačioje aikštelėje ir tiesiogiai susijusius su atominės elektrinės eksploatavimu. Tokia elektrinė nustoja būti branduoliniu įrenginiu, kai iš reaktoriaus aktyviosios zonos išimami visi branduolinio kuro elementai ir saugiai saugomi laikantis nustatytos tvarkos, o reguliuojanti institucija yra patvirtinusi eksploatavimo nutraukimo programą;

ii) „reguliuojančios institucijos“ kiekvienai Susitariančiai šaliai reiškia bet kurią instituciją ar institucijas, turinčias teisinius įgaliojimus išduoti licencijas ir reguliuoti branduolinių įrenginių aikštelės parinkimą, jų projektavimą, statybą, pripažinimą tinkamais eksploatuoti, eksploatavimą ir eksploatavimo nutraukimą;

iii) „licencija“ reiškia bet kuri reguliuojančios institucijos išduotą leidimą, nustatantį pareiškėjo atsakomybę už branduolinių įrenginių aikštelės parinkimą, projektavimą, statybą, pripažinimą tinkamais eksploatuoti, eksploatavimą ir eksploatavimo nutraukimą.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Ši Konvencija taikoma branduolinių įrenginių saugai užtikrinti.

2 SKYRIUS

ĮSIPAREIGOJIMAI

a) Bendrosios nuostatos

4 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Kiekviena Susitariančioji šalis savo nacionalinės teisės aktuose turi nustatyti teises, reguliavimo ir administracines priemones bei kitus veiksmus, būtinus įgyvendinant įsipareigojimus pagal šią Konvenciją.

5 straipsnis

Atskaitomybė

Kiekviena Susitariančioji šalis iki kiekvieno susitikimo, nurodyto 20 straipsnyje, pradžios turi pateikti peržiūrėti pranešimą apie priemones, kurių buvo imtasi įgyvendinant kiekvieną įsipareigojimą pagal šią Konvenciją.

6 straipsnis

Esami branduoliniai įrenginiai

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad branduolinių įrenginių, esančių šalyje Konvencijos įsigaliojimo metu, sauga būtų peržiūrima kuo greičiau. Kai būtina, remiantis šia Konvencija, Susitariančioji šalis privalo užtikrinti, kad visi racionalūs patobulinimai bus kuo greičiau atlikti siekiant pagerinti branduolinio įrenginio saugą. Jei tokių patobulinimų neįmanoma atlikti, turi būti parengti planai sustabdyti branduolinio įrenginio veikimą per trumpiausią praktiškai įmanomą laiką. Nustatant sustabdymo laiką galima atsižvelgti į bendrą energetikos padėtį ir galimas alternatyvas, taip pat į socialinį, aplinkosaugos ir ekonominį poveikį.

b) Teisės aktų leidyba ir reguliavimas

7 straipsnis

Teisinė ir reguliavimo sistema

1. Kiekviena Susitariančioji šalis turi sukurti ir išlaikyti teisinę ir reguliavimo sistemą, skirtą branduolinių įrenginių saugai užtikrinti.
2. Pagal teisinę ir reguliavimo sistemą turi būti numatyta:
 - i) nacionalinių saugos reikalavimų ir taisyklių sukūrimas;
 - ii) branduolinių įrenginių licencijavimo sistema bei branduolinio įrenginio eksploatavimo draudimas neturint licencijos;
 - iii) reguliuojančios institucijos inspektavimo veikla ir branduolinių įrenginių vertinimo sistema, pagal kurią būtų įvertinta jų veiklos atitiktis taikomiems reikalavimams bei licencijų sąlygų laikymasis;
 - iv) poveikio priemonių taikymas už atitinkamų reikalavimų nevykdymą bei licencijų sąlygų nesilaikymą, įskaitant licencijų galiojimo sustabdymą, jų pakeitimą ar panaikinimą.

8 straipsnis

Reguliuojanti institucija

1. Kiekviena Susitariančioji šalis turi įsteigti ar paskirti reguliuojančią instituciją, įpareigotą įdiegti teisinę ir reguliavimo sistemą, apie kurią kalbama 7 straipsnyje, turinčią atitinkamus įgaliojimus, kompetenciją bei finansinius ir žmogiškuosius išteklius priskirtiems įsipareigojimams vykdyti.
2. Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių veiksmingą reguliuojančios institucijos bei kitų institucijų ar organizacijų, susijusių su branduolinės energijos naudojimo skatinimu ar naudojimu, funkcijų atskyrimą.

9 straipsnis

Licencijos turėtojo atsakomybė

Kiekviena Susitariančioji šalis turi užtikrinti, kad atitinkamos licencijos turėtojui tektų pagrindinė atsakomybė už branduolinio įrenginio saugą, ir turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad kiekvienas tokios licencijos turėtojas vykdytų savo įsipareigojimus.

c) Bendros saugos nuostatos

10 straipsnis

Saugos pirmenybė

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad visos organizacijos, kurių veikla, tiesiogiai susijusi su branduoliniais įrenginiais, įgyvendintų politiką, pagal kurią branduolinei saugai būtų teikiama pirmenybė.

11 straipsnis

Finansiniai ir žmogiškieji ištekliai

1. Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų skiriama pakankamai finansinių išteklių branduolinio įrenginio saugai viso jo gyvavimo metu užtikrinti.
2. Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad visoje su sauga susijusioje veikloje, vykdomoje kiekviename branduoliniame įrenginyje, ar susijusioje su tokiu įrenginiu, viso jo gyvavimo metu dirbtų pakankamai kvalifikuotų darbuotojų, kurie turėtų atitinkamą išsilavinimą, būtų apmokyti ir būtų užtikrintas jų

kvalifikacijos atnaujinimas.

12 straipsnis **Žmogiškieji veiksniai**

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad viso branduolinio įrenginio gyvavimo metu būtų atsižvelgta į žmogaus gebėjimus ir jų ribas.

13 straipsnis **Kokybės užtikrinimas**

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, kad būtų parengtos ir įgyvendintos kokybės užtikrinimo programos, siekiant užtikrinti, kad visu branduolinio įrenginio gyvavimo laikotarpiu konkretūs reikalavimai, taikomi visai branduolinės saugos požiūriu svarbiai veiklai, būtų įvykdyti.

14 straipsnis **Saugos įvertinimas ir patvirtinimas**

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad:

i) prieš branduolinio įrenginio statybą ir pripažinimą tinkamu eksploatuoti bei visą jo gyvavimo laikotarpį būtų atliktas išsamus ir sistemingas saugos įvertinimas. Toks įvertinimas turi būti išsamiai pagrįstas dokumentais, nuolat atnaujinamas atsižvelgiant į įgytą eksploatavimo patirtį bei reikšmingą naują informaciją apie saugą, ir patikrintas reguliuojančios institucijos;

ii) branduolinio įrenginio eksploatavimas ir įrenginio būklė atitinka projektą bei nacionalinius saugos reikalavimus, taip pat eksploatavimo ribas ir sąlygas. Atitikimas turi būti nustatomas atliekant analizę, priežiūrą, bandymus ir inspekcijas.

15 straipsnis **Radiacinė apsauga**

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad esant bet kokiai branduolinio įrenginio eksploatavimo būsena jį sukeliamą apšvita darbuotojams ir gyventojams būtų mažiausia, kokią racionaliai įmanoma pasiekti, ir kad apšvitos dozė jokiam individui neviršytų nacionalinės teisės aktuose nustatytų ribų.

16 straipsnis **Avarinė parengtis**

1. Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad būtų parengti avarinės parengties branduolinio įrenginio aikštelėje ir už jos ribų planai. Šie planai turi apimti visą veiklą, reikalingą avarinės situacijos atveju. Jie turi būti periodiškai išbandomi.

Bet kokiam naujam branduoliniam įrenginiui tokie planai turi būti parengti ir išbandyti prieš įrenginio eksploatavimo didesnę galia, nei nustatyta reguliuojančios institucijos, pradžią.

2. Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad esant radiologinio pavojaus grėsmei, jos pačios gyventojams ir kompetentingoms aplinkinių šalių institucijoms bus teikiama informacija, būtina avariniams planams ir atsakomiesiems veiksams vykdyti.

3. Kiekviena Susitariančioji šalis, kuri savo teritorijoje neturi branduolinio įrenginio, bet jai gali grėsti radiologinis pavojus dėl netoliese esančio branduolinio įrenginio, turi imtis

atitinkamų veiksmų, kad būtų parengti ir išbandyti avariniai planai jos teritorijoje, kurie apimtų visus veiksmus, vykdytinus atitinkamos avarinės situacijos atveju.

d) Įrenginių sauga

17 straipsnis

Aikštelės parinkimas

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad būtų parengtos ir įdiegtos atitinkamos procedūros, skirtos šioms veiklos rūšims:

i) visiems su aikštele susijusiems veiksniams, galintiems turėti įtakos branduolinio įrenginio saugai per visą jo projekte numatytą gyvavimo laikotarpį, įvertinti;

ii) ketinamo pastatyti branduolinio įrenginio galimam poveikiui žmonėms, visuomenei bei aplinkai įvertinti;

iii) visų veiksmų, susijusių su minėtaisiais i ir ii pastraipose pakartotiniam įvertinimui, kuris prireikus atliekamas, siekiant patikrinti tolesnį branduolinio įrenginio saugos lygio priimtinumą;

iv) konsultacijoms su Susitariančiosiomis šalimis, esančiomis netoliese ketinamo pastatyti branduolinio įrenginio, kadangi įrenginys gali daryti joms poveikį; šių Susitariančiųjų šalių prašymu reikia pateikti būtiną informaciją, kad jos galėtų atlikti savo vertinimą dėl galimo branduolinio įrenginio poveikio jų teritorijai.

18 straipsnis

Projektavimas ir statyba

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad:

i) projektuojamame ir statomame branduoliniame įrenginyje būtų numatyti keli patikimi apsaugos lygiai ir būdai („apsauga gilyn“), užtikrinantys radioaktyviųjų medžiagų sulaikymą, siekiant užkirsti kelią avarijoms ir sumažinti jų radiologines pasekmes, jei tokių būtų;

ii) projektuojant ir statant branduolinį įrenginį būtų taikomos technologijos, pagrįstos patirtimi, arba jų tinkamumas būtų nustatytas bandymais ar analize;

iii) branduolinio įrenginio projektas užtikrina patikimą, stabilų ir lengvai valdomą eksploatavimą, ypatingą dėmesį atkreipiant į žmoniškuosius veiksnius bei žmogaus ir mašinos sąsają.

19 straipsnis

Eksplotavimas

Kiekviena Susitariančioji šalis turi imtis atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad:

i) pirminis leidimas eksploatuoti branduolinį įrenginį būtų pagrįstas atitinkama saugos analize bei pripažinimo tinkamu eksploatuoti programa, iš kurios būtų matyti, kad pastatytas įrenginys atitinka projekto ir saugos reikalavimus;

ii) saugaus eksploatavimo sritis būtų nustatyta ir prireikus peržiūrima atsižvelgiant į eksploataavimo ribas ir sąlygas, kurios yra nustatytos remiantis saugos analize, bandymais bei eksploataavimo patirtimi;

iii) branduolinio įrenginio eksploatavimas, techninis aptarnavimas, inspekcijos ir bandymai būtų vykdomi pagal patvirtintas procedūras;

iv) būtų parengtos atsakomųjų veiksmų į tikėtinus eksploataavimo įvykius bei avarijas procedūros;

v) būtų prieinama būtina inžinerinė ir techninė pagalba visose su sauga susijusiose srityse visą branduolinio įrenginio gyvavimo laiką;

vi) apie saugai svarbius incidentus atitinkamos licencijos turėtojas laiku praneštų

reguliuojančiai institucijai;

vii) būtų parengtos eksploataavimo patirties kaupimo ir analizės programos, taip pat būtų pritaikyti gauti rezultatai ir parengtos išvados, o taikomi mechanizmai užtikrintų pasidalijimą saugai svarbia eksploataavimo patirtimi su tarptautinėmis institucijomis ir kitomis eksploatuojančiomis organizacijomis bei reguliuojančiomis institucijomis;

viii) eksploataavimo metu atitinkamame procese susidarytų tik mažiausias praktiškai įmanomas radioaktyviųjų atliekų kiekis, matuojant ir pagal aktyvumą, ir pagal tūrį, o apdorojant bei saugant panaudotą branduolinį kurą ir radioaktyvias atliekas, tiesiogiai susijusias su eksploataavimu ir esančias toje pačioje aikštelėje kaip ir branduolinis įrenginys, būtų atsižvelgiama į būtinybę išlaikyti jų gerą būklę bei būtinybę parengti juos laidojimui.

3 SKYRIUS

SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ SUSITIKIMAI

20 straipsnis

Apžvalginiai susitikimai

1. Susitariančiosios šalys turi rengti susitikimus (toliau – „apžvalginiai susitikimai“) pranešimams, pateiktiems remiantis 5 straipsniu, peržiūrėti pagal 22 straipsnyje nustatytą tvarką.

2. Pagal 24 straipsnio nuostatas Susitariančiųjų šalių atstovai gali sudaryti pogrupius, kurie gali veikti apžvalginių susitikimų metu, kiek tai būtina konkrečioms pranešimuose pateiktiems klausimams nagrinėti.

3. Kiekviena Susitariančioji šalis turi teisę svarstyti pranešimus, pateiktus kitų Susitariančiųjų šalių bei reikalauti šių pranešimų išaiškinimo.

21 straipsnis

Darbotvarkė

1. Susitariančiųjų šalių parengiamasis susitikimas turi būti surengtas ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo šios Konvencijos įsigaliojimo datos.

2. Šio parengiamojo susitikimo metu Susitariančiosios šalys turi nustatyti pirmojo apžvalginio susitikimo datą. Šis apžvalginis susitikimas turi būti surengtas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per trisdešimt mėnesių nuo šios Konvencijos įsigaliojimo datos.

3. Kiekvieno apžvalginio susitikimo metu Susitariančiosios šalys turi nustatyti kito tokio susitikimo datą. Laikotarpis tarp apžvalginių susitikimų neturi viršyti trejų metų.

22 straipsnis

Procedūrinės nuostatos

1. Parengiamojo susitikimo, surengto remiantis 21 straipsniu, metu Susitariančiosios šalys turi parengti ir bendru sutarimu priimti Procedūrinius nuostatus bei Finansinius nuostatus. Pirmiausia, Susitariančiosios šalys, remdamosi Procedūriniais nuostatais, turi nustatyti:

- i) pranešimų, pateikiamų remiantis 5 straipsniu, formos ir struktūros gaires;
- ii) tokių pranešimų pateikimo datą;
- iii) tokių pranešimų nagrinėjimo tvarką.

2. Apžvalginių susitikimų metu Susitariančiosios šalys gali, jei būtina, peržiūrėti klausimus, numatytus pirmiau pateikiamose i–iii pastraipose ir bendru susitarimu priimti pataisas, jei Procedūriniuose nuostatuose nenustatyta kitaip. Bendru susitarimu jos taip pat gali pakeisti Procedūrinius ir Finansinius nuostatus.

23 straipsnis

Neeiliniai susitikimai

Susitariančiųjų šalių neeilinis susitikimas privalo būti surengtas:

- i) jei taip nusprendžia dauguma susitikime dalyvaujančių ir balsuojančių Susitariančiųjų šalių. Susilaikančios šalys laikomos dalyvaujančiomis balsavime; arba
- ii) raštiško kurios nors Susitariančiosios šalies prašymu per šešis mėnesius nuo tokio raštiško prašymo pateikimo Susitariančiosioms šalims ir sekretariatui gavus pranešimą, kad prašymą palaiko dauguma Susitariančiųjų šalių, kaip nustatyta 28 straipsnyje.

24 straipsnis

Dalyvavimas

1. Kiekviena Susitariančioji šalis turi dalyvauti Susitariančiųjų šalių susitikimuose ir turi būti atstovaujama tokiuose susitikimuose vieno delegato ir tiek pavaduotojų, ekspertų ir patarėjų, kiek manoma esant reikalinga.

2. Susitariančiosios šalys gali bendru sutarimu pakviesti bet kurią tarpvyriausybinių organizaciją, kompetentingą šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais, stebėtojo statusu dalyvauti bet kuriame susitikime ar konkrečiame posėdyje. Iš stebėtojų reikalaujama išankstinio raštiško 27 straipsnyje numatytų sąlygų priėmimo.

25 straipsnis

Apibendrinantys pranešimai

Susitariančiosios šalys bendru sutarimu turi priimti ir viešai paskelbti dokumentą, kuriame išdėstyti susitikimo metu nagrinėti klausimai bei padarytos išvados.

26 straipsnis

Kalbos

1. Susitariančiųjų šalių susitikimų kalbomis laikomos anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbos, jei Procedūriniuose nuostatuose nėra nustatyta kitaip.

2. Pranešimai, pateikiami remiantis 5 straipsniu, turi būti parengti valstybine pateikiančios Susitariančiosios šalies kalba arba viena kalba, nustatyta Procedūriniuose nuostatuose. Jei pranešimas pateikiamas valstybine kalba, kuri nėra nustatytoji kalba, Susitariančioji šalis turi pateikti vertimą į nustatytąją kalbą.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, sekretariatas turi atlikti pranešimo, pateikto bet kuria kita susitikimo kalba, vertimą į nustatytąją kalbą, jei už tai bus sumokėta.

27 straipsnis

Konfidencialumas

1. Šios Konvencijos nuostatos neturi įtakos Susitariančiųjų šalių teisėms ir įsipareigojimams, susijusiems su jų įstatymais saugoti informaciją nuo atskleidimo. Šiame straipsnyje „informacija“ suvokiama kaip: i) asmens duomenys; ii) informacija, saugoma pagal intelektinės nuosavybės teisę arba pagal pramoninio ar komercinio konfidencialumo reikalavimus; ir iii) informacija, susijusi su nacionaliniu saugumu ar fizine branduolinių medžiagų ar branduolinių įrenginių apsauga.

2. Kai, atsižvelgdama į šią Konvenciją, Susitariančioji šalis pateikia informaciją, kurią ji laiko saugotina remiantis 1 dalimi, tokia informacija turi būti naudojama tik tokiems tikslams, kuriems ji pateikta, o jos konfidencialumas turi būti užtikrinamas.

3. Debatų, aptariant Susitariančiųjų šalių pranešimus, turinys kiekvieno susitikimo metu

turi būti konfidencialus.

28 straipsnis

Sekretoriatas

1. Tarptautinė atominės energijos agentūra (toliau – „Agentūra“) turi sudaryti Susitariančiųjų šalių susitikimų sekretoriatą.

2. Sekretoriatas turi:

- i) sušaukti Susitariančiųjų šalių susitikimus, jiems pasirengti ir aptarnauti jų dalyvius;
- ii) perduoti Susitariančiosioms šalims informaciją, gautą ar parengtą atsižvelgiant į šios Konvencijos nuostatas.

Agentūros išlaidos, susijusios su funkcijų, apibrėžtų pirmiau išdėstytose i ir ii pastraipose, vykdymu turi būti padengiamos pačios Agentūros iš jos įprastinio biudžeto.

3. Susitariančiosios šalys gali bendru sutarimu prašyti Agentūros suteikti kitas paslaugas Susitariančiųjų šalių susitikimo metu. Agentūra gali suteikti tokias paslaugas, jei jas galima teikti pagal programą ir įprastinį biudžetą. Jeigu tai neįmanoma, Agentūra gali suteikti tokias paslaugas, jei gaunamas savanoriškas finansavimas iš kito šaltinio.

4 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS IR KITOS NUOSTATOS

29 straipsnis

Nesutarimų sprendimas

Kilus nesutarimų tarp dviejų ar daugiau Susitariančiųjų šalių dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, šios šalys turi konsultuotis susitikimų metu siekdamos išspręsti nesutarimus.

30 straipsnis

Pasirašymas, ratifikavimas, priėmimas, patvirtinimas ar prisijungimas

1. Konvencija pateikiama pasirašyti Agentūros būstinėje Vienoje nuo 1994 m. rugsėjo 20 d. iki jos įsigaliojimo.

2. Ši Konvencija turi būti pasirašančiųjų valstybių ratifikuota, priimta ar patvirtinta.

3. Po Konvencijos įsigaliojimo prie jos gali prisijungti visos valstybės.

4. i) Šią Konvenciją gali pasirašyti ar prie jos prisijungti regioninės integracijos ar kitos organizacijos, jei tokia organizacija yra įsteigta suverenos valstybės ir ji kompetentinga vesti derybas, sudaryti ir taikyti tarptautinius susitarimus šioje Konvencijoje nagrinėjamais klausimais.

ii) Pagal savo kompetenciją tokios organizacijos gali naudotis šios Konvencijos valstybių šalims suteikiamomis teisėmis ir privalo vykdyti savo įsipareigojimus.

iii) Tapdama šios Konvencijos šalimi, tokia organizacija turi perduoti 34 straipsnyje nurodytam depozitarui pažymą, nurodydama, kokios valstybės yra jos narės, kurie šios Konvencijos straipsniai jai taikomi ir savo kompetenciją šių straipsnių reglamentuojamoje srityje.

iv) Tokia organizacija neturi jokių papildomų balsų be savo valstybių narių balsų.

5. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentai pateikiami depozitarui.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Ši Konvencija įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo dvidešimt antrojo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumento, įskaitant septyniolikos valstybių, turinčių bent vieną branduolinį įrenginį, kurių reaktoriaus aktyviojoje zonoje buvo pasiekta kritinė būsena, dokumentus, pateikimo depozitarui dienos.

2. Kiekvienai valstybei ar regioninei integracijos ar kitai organizacijai, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina ar prisijungia prie šios Konvencijos po paskutinio dokumento pateikimo, būtino vykdant 1 dalyje išdėstytas sąlygas, ši Konvencija įsigalioja devyniasdešimtą dieną nuo atitinkamo tokios valstybės ar organizacijos teisinio dokumento pateikimo depozitarui dienos.

32 straipsnis **Konvencijos pakeitimai**

1. Bet kuri Susitariančioji šalis gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus. Pasiūlyti pakeitimai turi būti aptariami apžvalginiame susitikime arba neeiliniame susitikime.

2. Bet kurio pasiūlyto pakeitimo tekstas ir jo priežastys turi būti pateikiami depozitarui, kuris nedelsdamas perduoda jį Susitariančiosioms šalims, bet ne mažiau kaip prieš devyniasdešimt dienų iki susitikimo, kuriam jis pateikiamas svarstyti. Visas pasiūlytam pakeitimui pateiktas pastabas depozitaras privalo išplatinti Susitariančiosioms šalims.

3. Susitariančiosios šalys, apsvarsčiusios pasiūlytą pakeitimą, turi nuspręsti, ar priimti jį bendru sutarimu, ar, jei nėra bendro sutarimo, pateikti jį diplomatinei konferencijai. Nutarimas dėl pakeitimo pateikimo diplomatinei konferencijai turi būti priimtas dalyvaujančių ir balsuojančių susitikime Susitariančiųjų šalių dviejų trečdalių balsų dauguma, kai bent pusė Susitariančiųjų šalių dalyvauja balsavime. Susilaikymas balsavimo metu laikomas balsavimu.

4. Šios Konvencijos pakeitimams svarstyti ir priimti depozitaras turi sušaukti diplomatinę konferenciją, kuri turi būti surengta ne vėliau kaip per vienus metus nuo atitinkamo sprendimo priėmimo vadovaujantis šio straipsnio 3 dalimi. Diplomatinė konferencija turi dėti visas pastangas užtikrinti, kad pakeitimai būtų priimti bendru sutarimu. Jei to pasiekti neįmanoma, pakeitimai priimami visų Susitariančiųjų šalių dviejų trečdalių balsų dauguma.

5. Šios Konvencijos pakeitimai remiantis šio straipsnio 3 ir 4 dalimis turi būti Susitariančiųjų šalių ratifikuojami, priimami, patvirtinami ar jiems pritariama ir turi įsigalioti juos ratifikavusioms, priėmusioms, patvirtinusioms ar joms pritarusioms Susitariančiosioms šalims devyniasdešimtą dieną po to, kai depozitaras gauna atitinkamus dokumentus ne mažiau kaip iš trijų ketvirtadalių Susitariančiųjų šalių. Susitariančiosioms šalims, kurios ratifikuoja, priima, patvirtina minėtus pakeitimus arba jiems pritaria, šie pakeitimai įsigalioja devyniasdešimtą dieną po to, kai depozitaras gauna jų atitinkamus dokumentus.

33 straipsnis **Denonsavimas**

1. Bet kuri Susitariančioji šalis gali denonsuoti šią Konvenciją, pateikdama raštišką pranešimą depozitarui.

2. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieniems metams nuo tokio pranešimo pateikimo depozitarui arba nuo vėlesnės datos, kuri gali būti nurodyta pranešime.

34 straipsnis **Depozitaras**

1. Šios Konvencijos depozitaras yra Agentūros generalinis direktorius.

2. Depozitaras privalo informuoti Susitariančiąsias šalis apie:

i) šios Konvencijos pasirašymą ir ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo

dokumentų pateikimą saugoti vadovaujantis 30 straipsniu;

ii) šios Konvencijos įsigaliojimo datą, remiantis 31 straipsnio nuostatomis;

iii) pranešimus apie šios Konvencijos denonsavimą ir jo datą remiantis 33 straipsnio nuostatomis;

iv) pasiūlytus šios Konvencijos pakeitimus, pateiktus Susitariančiųjų šalių, atitinkamos diplomatinės konferencijos ar Susitariančiųjų šalių susirinkimo priimtus pakeitimus bei minėtų pakeitimų įsigaliojimo datą remiantis 32 straipsnio nuostatomis.

35 straipsnis

Autentiški tekstai

Šios Konvencijos originalai, kurių tekstai anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, deponuojami depozitarui, kuris patvirtintas kopijas išsiunčia Susitariančiosioms šalims.
